

กระต่ายแหย่เสือ

DCID LIBRARY

0000009304

ก. 88234

ด. 5/16 ก.

๑๒

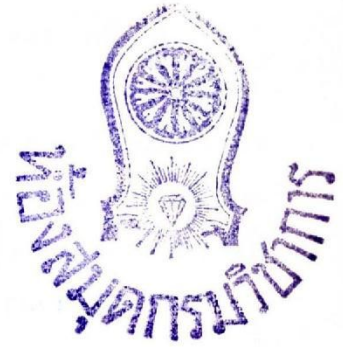
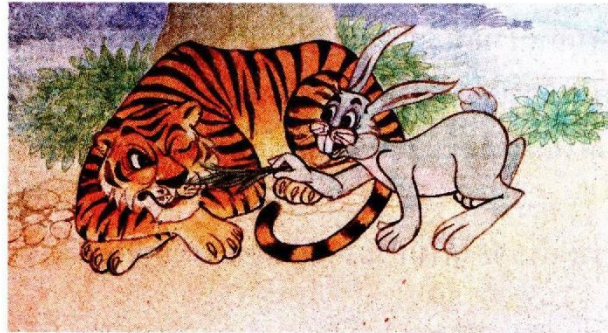
หอสมุดแห่งชาติ

หนังสือส่งเสริมการอ่าน
ระดับประถมศึกษา

18.-

หนังสือส่งเสริมการอ่าน ระดับประถมศึกษา

เรื่อง กระต่ายเหย่เสือ

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

เลขทะเบียน	๓. ๐๖๒๔๐๒
วันที่	๑๕๓๑ ๒๕๔๔
เลขเรียกหนังสือ	๓. ๘๐๘๓๒
	๑ ๕๔๖๗

พิมพ์ครั้งที่ห้า ๓,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๓๒

ราคาเล่มละ ๑๘.๐๐ บาท

คำนำฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๕

หนังสือเรื่อง กระต่ายเหย่เสือ นี้ คุณหญิงแม้นมาส ขวลิต เป็นผู้เรียบเรียง กรมวิชาการ
เคยจัดพิมพ์เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ ซึ่งปัจจุบันหลักสูตรดังกล่าวได้เลิกใช้แล้ว แต่เนื่องจาก เรื่อง กระต่าย
เหย่เสือ เป็นเรื่องที่น่าสนใจสนุกสนานเพลิดเพลิน สามารถปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของเด็กได้อย่างดี
ทั้งยังสอดแทรกความคิดในทางเสริมสร้างปัญญาอีกด้วย กรมวิชาการจึงได้ปรับปรุงรูปเล่มและ
ภาพประกอบให้สวยงามน่าสนใจยิ่งขึ้น และจัดพิมพ์เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่าน ระดับประถม-
ศึกษา

กรมวิชาการหวังว่าผู้อ่านจะได้รับประโยชน์และความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือเล่มนี้
ตามสมควร

ม.ร.ค.

(นายพะนอม แก้วกำเนิด)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

เสือตัวหนึ่ง กำลังนอนหลับอยู่ที่ใต้ต้นไม้
กระต่ายเดินผ่านมา เห็นเสือกำลังนอนหลับอยู่
นึกโกรธว่าเสือชอบจับกระต่ายกินน้ก จึงถอนต้นหญ้า
เอามาหย่อยจุมูกเสือ

เสือดกใจตื่นขึ้น พอลืมตาเห็นว่ากระต่ายเป็นผู้เอาต้นหญ้ามามาหย่อย
จุมูกตน ก็ร้องห้ามว่า
“อย่าเล่นน่า”
แล้วเสือกก็หลับต่อไป

กระต่ายถอนต้นหญ้ามาเหย่มงูกเหี้ยอีก เสือโกรธมาก คำรามว่า
“เหม เจ้ากระต่ายนี้ ข้าจะจับกินเสียเลย”
กระต่ายเห็นเสือโกรธ ก็วิ่งหนีไป
เสือไล่ตาม

กระต่ายวิ่งไปเจอจิ้งจอกเข้ากอง
หนึ่ง ก็คิดอุบายขั้วเสือได้ จึงไปเก็บดอกไม้มา
ปักกรอบ ๆ จิ้งจอกกองนั้น แล้วนั่งลง เอา
กิ่งไม้โบกไล่แมลงวัน ปากพึมพำว่า

“ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์ ใครมากินพระอินทร์จะแข่ง”
เสือเข้ามาใกล้ กระต่ายแกลังทำเป็นไม่เห็น มือปิดแมลงวัน ปาก
พึมพำว่า

“ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์ ใครมากินพระอินทร์จะแข่ง”
เสือเห็นกระต่ายทำดังนั้น ก็สงสัย จึงถามว่า
“ทำอะไรวะ”

๕

“ก็คอยปิดแมลงวันไม่ให้มาตอมข้าวเหนียวเปียกของพระอินทร์
นี่ไงล่ะ” กระต่ายตอบ ชี้ให้ดูกองขี้ควายซึ่งมีดอกไม้คลุมอยู่เต็ม

เลื่อมองดูดอกไม้ แล้วพูดว่า
 “ก๊ออย่าให้พระอินทร์รู้สิ ขอสักคำเดี๋ยวเท่านั้น”
 “ไม่ได้” กระต่ายตอบเสียงแข็ง และเกล้งพึมพำว่า “ข้าว
 เหนียวเปือกพระอินทร์ ใครมากินพระอินทร์จะแช่ง”

เสืออยากกินมากขึ้น

“เถอะน่า ขอกินคำเดียวเท่านั้น เราเป็นเพื่อนกันนะ”

กระต่ายแกลังทำเป็นอิดเอื้อน ในที่สุดก็เอ่ยว่า

“ตามใจ กินก็กิน แต่ต้องให้ข้าวิ่งไปไกล ๆ ก่อนนะ จนนั่ง
อยู่ที่นี้ พระอินทร์มาพบเข้าว่าข้าปล่อยให้แก่กินข้าวเหนียวเปียกของ
ท่าน ข้าก็แย่”

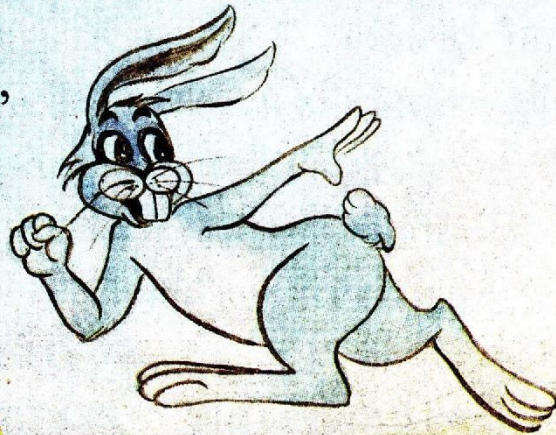
“ตกลง” เสือว่า “เอ้าวิ่งไปซิ”

“ให้ข้าร้องบอกเสียก่อนว่า กินเถอะ แกถึงจะลงมือกิน
ได้” กระต่ายพูด

เสือพยักหน้า

๕

กระต่ายรีบวิ่งไปโดยเร็วที่สุด
เมื่อไปไกลพอที่เห็นว่า เสือจะตามไม่ทันง่าย ๆ แล้ว มันก็
ร้องตะโกนบอกว่า
“กินเถอะ”

เสื่อขม้ำเอากองดอกไม้เข้าเต็มที จี๋ควายเลอะ
เต็มหน้า สังกลิ้นเหม็นรุนแรง
เสื่อร้อง อู้-อู้ รู้สึกโกรธเป็นกำลัง

๑๑

“ไอ้กระต่ายหลอกหลวง จะต้องจับกินเสียให้ได้” เสื่อนึก
พลางวิ่งตามกระต่ายไปโดยเร็ว

๑๒

ข้างฝ่ายกระต่าย เมื่อวิ่งมาได้พัก
หนึ่ง มาพบรังผึ้งเข้า ก็เกิดความคิดที่จะ
ยั่วเสือขึ้นมาได้ จึงหาท่อนไม้มาท่อนหนึ่ง
นั่งลง แล้วพิมพ์ว่า

“เสียงฆ้องพระอินทร์ ใครได้ยิน
จะเป็นสุขนัก”

๑๓

เสือไล่ตามมาทัน เห็นกระต่ายนั่งถือท่อนไม้หลับตา
และพิมพ์อยู่ก็สงสัยนัก จึงถามว่า

“ทำอะไรนะ”

“เฝ้าฆ้องพระอินทร์นะสิ”

“น้องพระอินทร์ดียังไง” เสือสงสัย
“อ้อ ก็มีเสียงเพราะที่สุดละ ใครได้ยินเข้าจะเป็นสุข
มากที่สุดทีเดียว” กระต่ายตอบ

เสือได้ยินดังนั้นก็เกิดอยากฟังเสียงน้องขึ้นมาทันที
“ช่วยตีให้ฟังสักทีเถอะน่า”

“ไม่ได้ ไม่ได้ พระอินทร์ท่านสั่งไว้ ไม่ให้ใครตีฆ้องนี้เป็น
อันขาด ข้าจึงต้องมากอยเฝ้าอยู่ไงล่ะ”

“เถอะน่า ข้าตีเองก็ได้”

กระต่ายแกลังทำเป็นอิดเอื้อน ในที่สุด ก็บอกว่า

“ตามใจ แต่ต้องให้ข้าวิ่งไปให้ไกลเสียก่อนนะ จินนั่งอยู่ที่นี้
พระอินทร์รู้ว่า ข้าปล่อยให้เกิดฆ้องของท่าน ข้าก็แย่”

“ตกลง วิ่งไปเร็ว ๆ เข้าสิ”

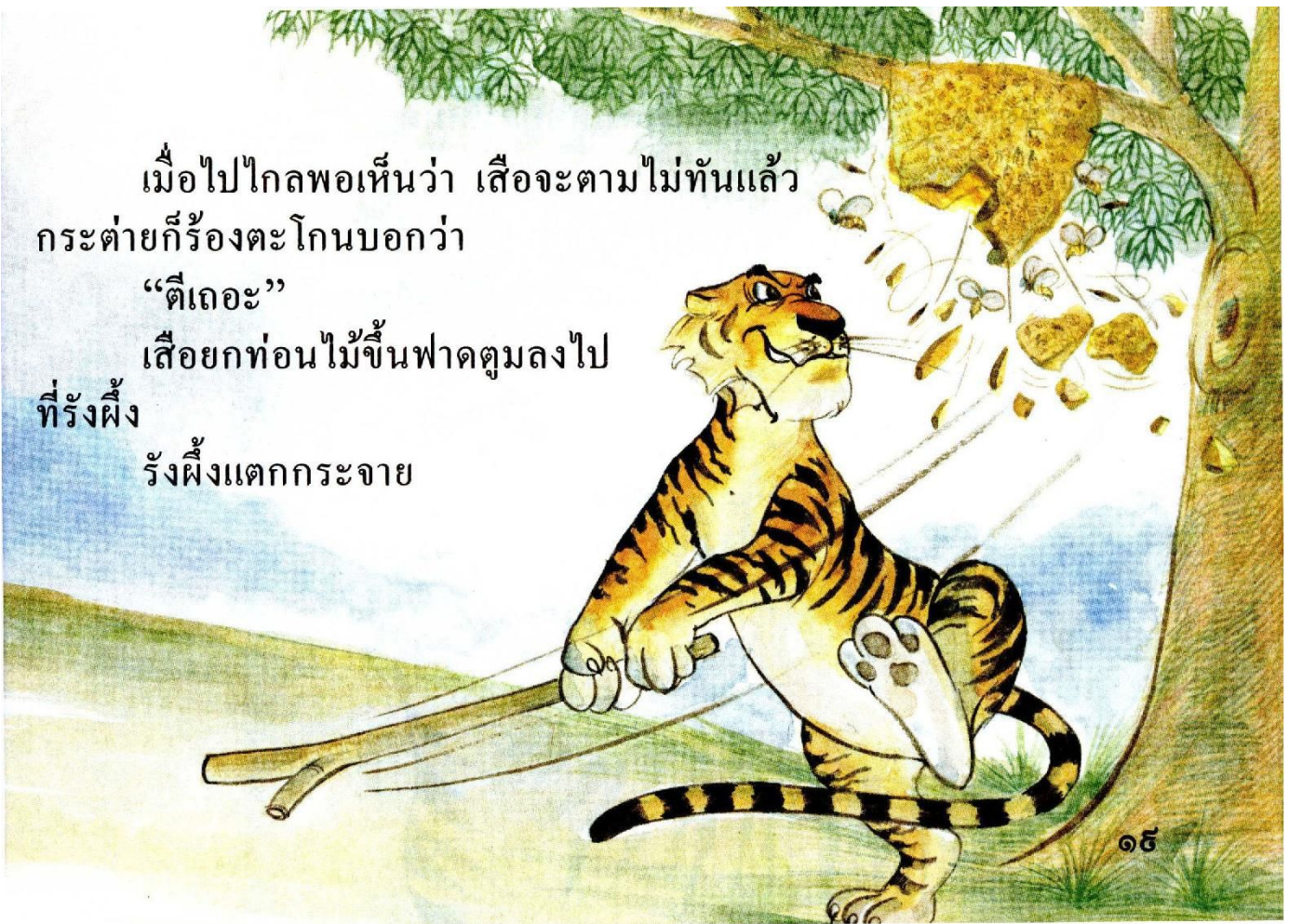
“ต้องให้ข้าบอกว่า ตีเถอะ เสียก่อนนะ จึงค่อยตี”
เสือพยักหน้า

๑๓

กระต่ายรีบวิ่งออกไปโดยเร็วที่สุด

เมื่อไปไกลพอเห็นว่า เสือจะตามไม่ทันแล้ว
กระต่ายก็ร้องตะโกนบอกว่า
“ตีเถอะ”
เสือกท่อนไม้ขึ้นฟาดตุ้มลงไป
ที่รังผึ้ง
รังผึ้งแตกกระจาย

๑๕

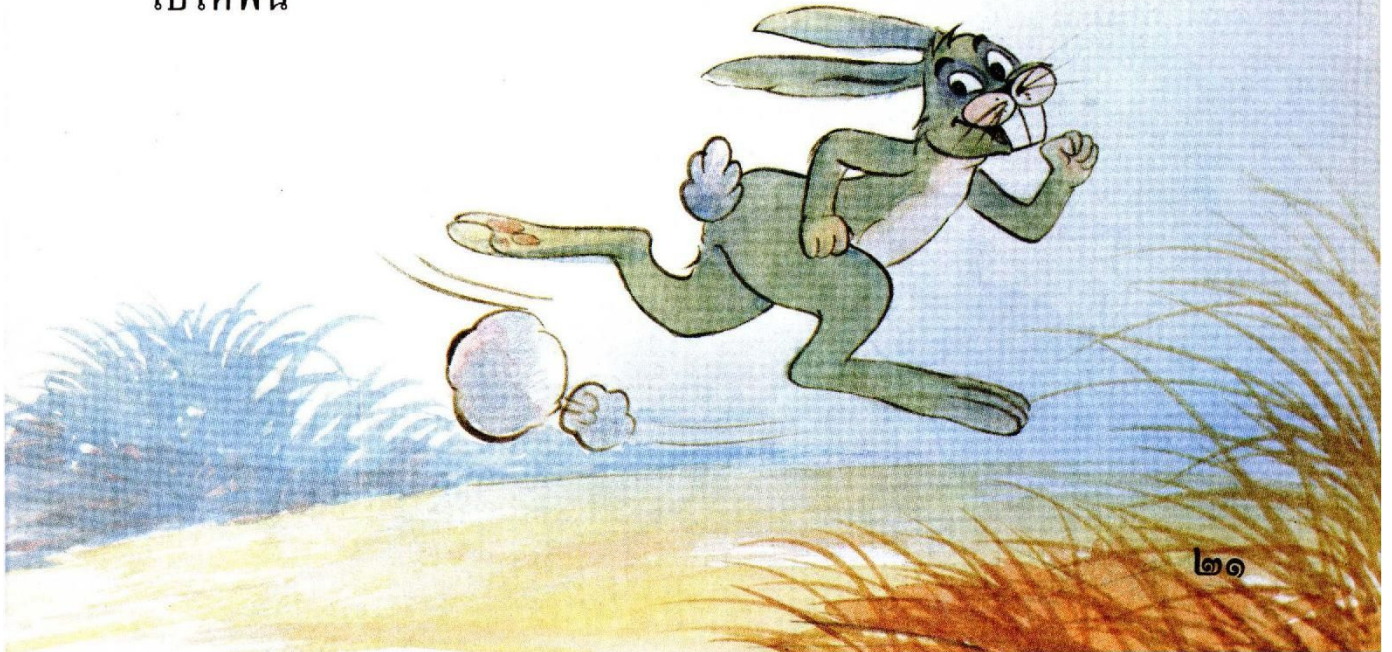
ฝูงผึ้งกรูเข้าเล่นงานเสือก ต่อยหน้าตาเสือบวมหมด
เสือกรู้สึกโกรธยิ่งนัก
“ไอ้กระต่ายหลอกหลวง คอยดูนะจะจับกินเสือกให้ได้”
เสือกคำราม แล้วมันก็ออกวิ่งไล่ตามกระต่ายไปโดยเร็วที่สุด

๒๐

กระต่ายวิ่งไป วิ่งไป นึกในใจว่าที่นี่เสือคงจะจับไม่น้อย สม
น้ำหน้า อยากจับพวกกระต่ายกินเก่งนัก

แต่เสือก็งโกรธมากเหมือนกัน กระต่ายคิด เราจะต้องรีบหนี
ไปให้พ้น

๒๑

พอดี กระต่ายวิ่งมาถึงริมแม่น้ำ จะข้ามไปก็ไม่ได้
ขึ้นคอยอยู่ ประเดี๋ยวเสือก็จะตามมาทัน
กระต่ายคิดอยู่ครู่หนึ่ง ก็นึกถึงอุบายขึ้นมาได้ จึงร้องตะโกน
ลงไปที่แม่น้ำว่า

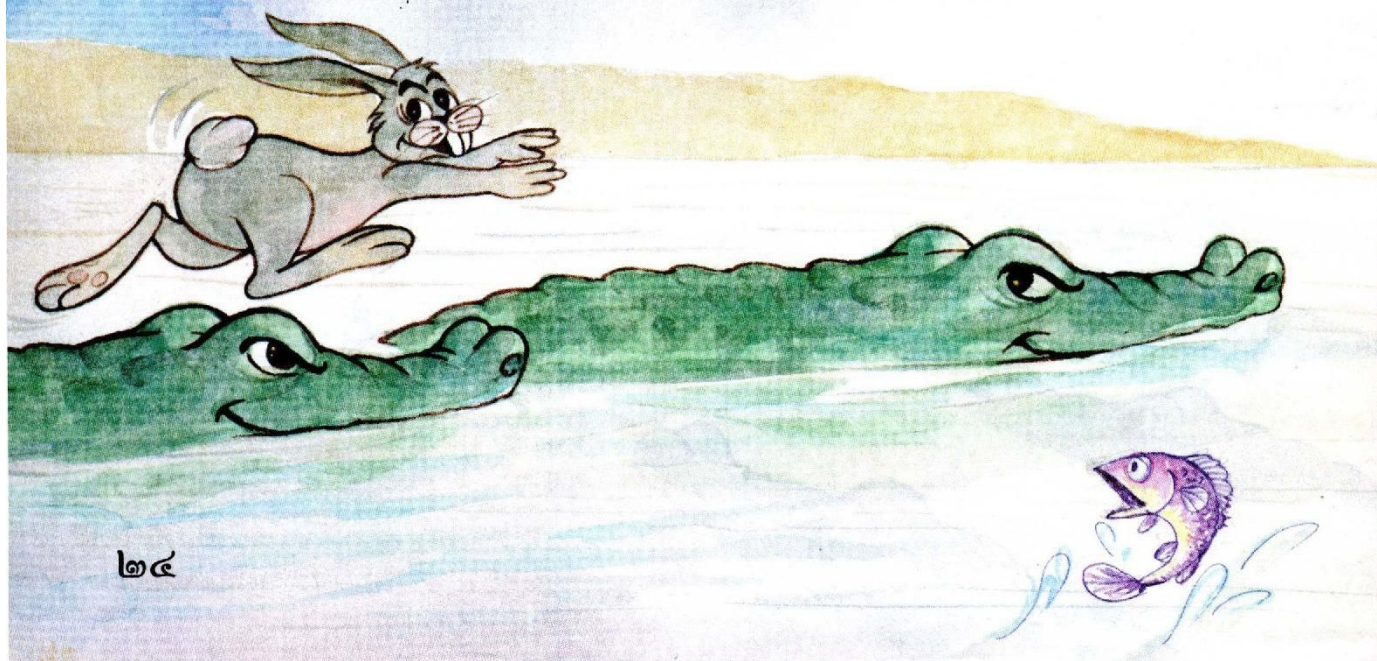
๒๒

“จระเข้ทั้งหลายเร็ว ๆ เข้าพระอินทร์รับสั่งให้หา”
จระเข้ได้ยินเข้าก็ตกใจกลัว พวกมันรีบลอยขึ้นมาอยู่บนผิวน้ำ

๒๓

กระต่ายบอกว่า
“พระอินทร์ท่านสั่งให้เราไปธุระทางฝั่งโน้น ให้พวกท่าน
เรียงแถวเข้าเป็นสะพานให้เราเดินข้ามไปได้ยวนี้”
จระเข้รีบทำตาม

๒๔

แต่กระต่ายก็ข้ามแม่น้ำไปไม่ได้ตลอด
 จระเข้แก้ตัวหนึ่ง รู้ว่าเป็นอุบายของกระต่าย พอกระต่าย
 มาถึงตน ก็แก้งัดน้ำลงไปเสีย

๒๕

๒๖

กระต่ายตกลงไปในน้ำ รู้สึกกลัวเป็นอันมาก
“จระเข้รู้ทันเราเสียแล้ว” มันคิด “เราไม่ควรหลอกเขาเลย”
ตอนที่จระเข้แกล้งดำน้ำลงไปนั้น เป็นตอนโกธ่ฝ่ง กระต่ายจึง
ตะเกียกตะกายขึ้นฝ่งได้ แต่ก็สำลักน้ำหลายครั้ง
พอขึ้นฝ่งได้ กระต่ายรีบวิ่งหนีไปไม่เหลียวหลัง

๒๓

เมื่อเสือมาถึงฝ่งแม่น้ำ กระต่ายก็วิ่งไปไกลเสียแล้ว

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง กระต่ายเห่เสื่อ ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑ ตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๐๓ เพื่อใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่าน
ระดับประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้
ประกาศ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒

✕ - ~~~~~

(นายเรือง เจริญชัย)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

นายวิเวก บางพัฒน์พงศ์ พิมพ์และเผยแพร่

๒๕๓๒ - ๓๐ - ๑๒ (๓)